

سخنرانی وزیر محترم امور خارجه در شورای امنیت ملل متحد

ذیل دستورکار: «عدم اشاعه: اجرای قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت (۲۰۱۵)»

۱۰ تیر ماه ۱۳۹۹ (۳۰ ژوئن ۲۰۲۰)

بسم الله الرحمن الرحيم

آقای رئیس،

مایلم سخنرانی خود را با همان عباراتی آغاز کنم که نخست وزیر مصدق ۵۹ سال پیش در این شورا به کار برد. «شورای امنیت تأسیس شد تا ملل بزرگ و کوچک به طور یکسان بتوانند دور یک میز بنشینند و برای حفظ صلح مطابق با اهداف و اصول ملل متحد همکاری کنند. شورا نمی‌تواند وظیفه خطیر خود را انجام دهد ... مگر اینکه قدرت‌های بزرگ به اصولی که شورا برای محقق کردن آنها ایجاد شده احترام بگذارند.»

دو سال بعد، وی در کودتای سیا برکنار شد.

آقای رئیس،

چنانچه باردیگر شورا تعلق ورزد، به منزله یک نسل عقبگرد در چندجانبه‌گرایی و حاکمیت قانون خواهد بود.

همه ما طی سال‌های گذشته شاهد بوده‌ایم که چگونه یکجانبه‌گرایی بدخواهانه ایالات متحده به صورت هدفمند به نهادها و همکاری‌های بین‌المللی هجمه کرده است. تلاش موازی برای جایگزین کردن حقوق داخلی ایالات متحده با حقوق بین‌الملل، مستقیماً صلح و امنیت جهانی را خدشه‌دار کرده است.

متأسفانه، خودکامگی است که این بی‌پروایی را ایجاد و ترغیب کرده است.

در واقع، خودکامگی دلیل ریشه‌ای نشست امروز است.

از ۸ مه ۲۰۱۸ به بعد، ایران و سایر اعضای جامعه بین‌المللی، شاهد بوده‌اند که دولت ایالات متحده - که از جمله بانیان قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت بود - به‌طور مداوم قطعنامه را نقض کرده و در عین حال سایر کشورها را برای پیوستن به خودش در نقض متنی که خود ارائه داده بود، تشویق می‌کند. از این خطرناک‌تر، و برای اولین بار در تاریخ سازمان ملل متحد، یک عضو دائم شورای امنیت به مجازات دولتهای قانون‌مدار و اشخاص خصوصی به اتهام عدم نقض قطعنامه شورا می‌پردازد. قطعنامه‌ای که بر «ارتقاء و تسهیل توسعه تعاملات اقتصادی و تجاری عادی و همکاری با ایران» تأکید می‌کند.^۱

با این حال، حتی یک جلسه شورا برای نکوهش دولت آمریکا یا حداقل برای بررسی نقض‌های مکرر آن تشکیل نشده است. در عوض، برخی از اعضای اروپایی شورا در فکر تخریب بیشتر قطعنامه و شورا هستند، در حالی که نسبت به تعهدات خود در مورد برجام به پایبند نیستند.

برای سرپوش گذاشتن بر این مسئله، ایالات متحده - با برخی از عمال خود - به دبیرخانه فشار آورد تا یک خوانش گمراه‌کننده از قطعنامه ۲۲۳۱ را اتخاذ کند، که این نقطه خلاف تصدیق آشکار شورای امنیت است «که تفاهم برجام نشان‌دهنده یک تغییر بنیادین در بررسی این موضوع توسط شورای امنیت است».^۲ رویکردی که از جانب سه دولت طرف برجام رد شده است.^۳

ایالات متحده - به همراه همدستان خود در جنایات جنگی در یمن - پا را فراتر گذاشته و کارزار وقیحانه‌ای جهت ارباب‌نهادهای بین‌المللی ایجاد کرده است.^۴ اخیراً، آنها دبیرخانه را وادار به اتکا به ادعاهای خودساخته و اسناد جعلی برای تهیه یک گزارش کاملاً غیرحرفه‌ای در خارج از محدوده اختیارات آن ذیل قطعنامه ۲۲۳۱ می‌کنند.^۵ جای تعجب نیست که دبیرخانه - همزمان - ائتلاف سعودی را از کشتار کودکان در یمن که کاملاً مستند است، مبرا دانست.

^۱ بند ۱۳ مقدمه قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵)

^۲ این تفسیر مخدوش از برجام و رویکرد غیرقابل قبول از سوی دبیرخانه طی ۴ سال گذشته مکرر توسط حداقل سه عضو کمیسیون مشترک برجام یعنی چین، ایران و روسیه رد شده است.

^۳ بند ۷ مقدمه قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵)

^۴ کاخ سفید، دستور اجرایی انسداد دارایی‌های برخی اشخاص مرتبط با دیوان بین‌المللی کیفری، ۱۱ ژوئن ۲۰۲۰، دسترسی در تارنمای:

<https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/executive-order-blocking-property-certain-persons-associated-international-criminal-court/>

^۵ قبلاً جمهوری اسلامی ایران اتهامات مندرج در آن گزارش را رد کرده است (S/۲۰۲۰/۵۳۱). از دیدگاه حقوقی، این نوع تحقیقات تنها هنگامی می‌توانند مطابق با هنجارهای تعیین شده حقوق بین‌الملل تلقی شوند که قانونی، منصفانه و دقیق تهیه شده باشند. مدارک و شواهد

این وضع موجود نه قابل قبول و نه پایدار است.

جامعه بین‌المللی به‌طور کلی - و شورای امنیت ملل متحد به‌طور خاص - با تصمیم مهمی روبرو هستند: آیا ما حاکمیت قانون را حفظ می‌کنیم، یا با تسلیم در برابر هوس‌های یک متخلف، به قانون جنگل باز می‌گردیم؟

آقای رئیس،

علیرغم مخالفت شدید و مشروع ما نسبت به بدرفتاری تاریخی نسبت به ایران توسط شورای امنیت - خصوصاً در طول ۸ سال تجاوز صدام حسین و همچنین در جریان بحران غیرضروری هسته‌ای، ایران با مشارکت در مذاکرات، حسن نیت خود را جهت دستیابی به یک راه حل دیپلماتیک، همانطور که همه قطعنامه‌های شورای امنیت در مورد موضوع هسته‌ای خواستار شده بودند، نشان داد.^۶ پس از سیزده سال مذاکرات پیچیده، در سال ۲۰۱۵ ایران و پنج عضو دائم این شورا به‌علاوه آلمان، برنامه جامع اقدام مشترک را امضا کردند که به قطعنامه ۲۲۳۱ منضم شده و جزء جدایی‌ناپذیر آن است. ایران مواضع خود را بلافاصله پس از تصویب قطعنامه^۷ و اخیراً بار دیگر اعلام کرد.^۸ با این وجود، به تمام تعهدات خود با حسن نیت پایبند بوده، که این امر توسط گزارش‌های متعدد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی مورد تأیید واقع شده است.

علیرغم این دستاورد بزرگ دیپلماسی چندجانبه، رئیس‌جمهور ایالات متحده در ماه مه ۲۰۱۸ خروج یکجانبه دولتش از برجام و اعمال مجدد غیرقانونی همه تحریم‌های ایالات متحده، در نقض آشکار قطعنامه ۲۲۳۱ را اعلام کرد. پیش از آن ایالات متحده دائماً موارد متعددی از «عدم پایبندی اساسی» به تعهدات

مورد استناد دبیرخانه - که در حقیقت صرفاً ادعا هستند - با معیارهای تعیین شده توسط هنجارهای تعیین شده حقوق بین‌الملل مطابقت ندارد. براساس نظر دیوان بین‌المللی دادگستری، چنین اتهام سنگینی نسبت به یک دولت، نیاز به احراز حد مشخصی از یقین، اطمینان دارد و باید بر اساس استانداردی باشد که جایی برای شک و تردید باقی نگذارد. (کانال کورفو: پادشاهی بریتانیا و ایرلند شمالی در مقابل آلبانی، گزارش ها ۱۹۴۹، دیوان بین‌المللی دادگستری، صفحه ۱۷) و باید با شواهد کاملاً قطعی اثبات شوند. (اعمال کنوانسیون پیشگیری و مجازات جنایات نسل‌کشی: بوسنی و هرزگوین علیه صربستان و مونته‌نگرو، داور ۲۶ فوریه ۲۰۰۷، بند ۲۰۸). شرایط مذکور در اتهامات ثابت نشده و خودخوانده از جانب ایالات متحده و عربستان سعودی وجود ندارد.

^۶ بند ۳ قطعنامه ۱۶۹۶ شورای امنیت ملل متحد؛ بند ۲۰ قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت ملل متحد، بند ۹ قطعنامه ۱۷۴۷ شورای امنیت ملل متحد؛ مقدمه قطعنامه ۱۸۰۳، مقدمه قطعنامه ۱۹۲۹.

^۷ S/2015/550

^۸ A/74/850--S/2020/380

برجامی‌اش را مرتکب شده‌بود. توجه به این نکته حائز اهمیت است که حتی دولت پیشین ایالات متحده نیز برای به حداقل رساندن آثار مثبت رفع تحریم‌ها ذیل برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ تمام تلاش خود را بکار گرفت.

همه اینها در نامه‌های متعدد اینجانب به هماهنگ‌کننده کمیسیون مشترک برجام و دبیرکل ملل متحد^۹ ثبت شده‌است، که متأسفانه همه اینها با بی‌اعتنایی طرف‌های اروپایی برجام مواجه شده‌است.

در پی خروج ایالات متحده از برجام، دبیرکل ملل متحد،^{۱۰} سایر طرف‌های برجام^{۱۱} و بسیاری دیگر از اعضای جامعه بین‌المللی، از ایران خواستند تا نگرانی‌های خود را از طریق سازوکارهای مقرر در برجام پیگیری کرده تا به طرف‌های باقیمانده برجام اجازه دهد خروج غیرقانونی آمریکا را جبران کنند.

طرف‌های اروپایی برجام از ایران خواستند که فقط چند هفته صبر کند و به آن‌ها اجازه دهد خساراتی که ایران در اثر تحریم‌های مجدد ایالات متحده متحمل شده است، را جبران کنند.

ضمن تصریح به محفوظ نگاه داشتن حق مسلم ایران^{۱۲} طبق بند ۲۶^{۱۳}، سازوکار حل اختلاف ذیل بند ۳۶ برجام در ۱۰ مه ۲۰۱۸ فعال شد.^{۱۴} به هر حال ایران با عملکرد مبتنی بر حسن نیت، از اعمال این اقدام

---

^۹ A/۷۲/۸۶۹-S/۲۰۱۸/۴۵۳

^{۱۰} بیانیه دبیرکل در مورد برنامه جامع اقدام مشترک (برجام)، ۹ مه ۲۰۱۸، دسترسی در تارنمای:

<https://www.un.org/sg/en/content/sg/statement/۲۰۱۸-۰۵-۰۸/statement-secretary-general-joint-comprehensive-plan-action-jcpoa>

^{۱۱} «اظهارات نماینده عالی اتحادیه اروپا خانم فدریکا موگرینی در مورد بیانیه رئیس‌جمهور ایالات متحده در مورد توافق هسته ای ایران (برجام)»، رم، ۸ مه ۲۰۱۸.

^{۱۲} در نامه وزیر امور خارجه ایران به تاریخ ۱۰ مه ۲۰۱۸ خطاب به هماهنگ‌کننده کمیسیون مشترک برجام آمده است که: «این حق غیرقابل انکار ایران است که اقدامات مناسبی در پاسخ به اقدامات غیرقانونی متعدد و مداوم آمریکا، به ویژه خروج از برجام و اعمال مجدد همه تحریم‌ها انجام دهد؛ این حق همچنین ذیل برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شناسایی شده است». با این حال، همانطور که رئیس‌جمهور روحانی در پاسخ تلویزیونی خود در تاریخ ۸ مه اعلام کرد و در بیانیه دولت در تاریخ ۱۰ مه ۲۰۱۸ با جزئیات بیشتری توضیح داد، جمهوری اسلامی ایران با طرف‌های باقیمانده برجام رایزنی‌های خود را ادامه خواهد داد تا ببیند که آیا تعهداتی که به صورت جمعی توسط EU/E۳+۳ در قبال ایران وجود دارد، می‌تواند در غیاب یک طرفِ عهدشکن، توسط EU/E۳+۲ انجام شود و اگر پاسخ مثبت است، چگونه این کار را خواهند کرد؛ سپس ایران در مورد گام بعدی خود ظرف چند هفته تصمیم خواهد گرفت. در این دوره زمانی هیچ چیز نمی‌تواند بر حق ایران مبنی بر واکنش و محافظت مناسب از منافع ملی، تأثیر بگذارد؛ این حق، آشکارا در برجام و قطعنامه (۲۰۱۵) ۲۲۳۱ شورای امنیت ملل متحد به رسمیت شناخته شده است.

^{۱۳} طبق بند ۲۶ برجام: «ایران اظهار داشته است که وضع تحریم‌های جدید یا اعمال مجدد تحریم‌های مندرج در ضمیمه دو یا وضع تحریم‌های جدید هسته‌ای، به‌عنوان زمینه‌ای برای توقف پایبندی جزئی یا کلی به تعهدات برجامی می‌باشد»

^{۱۴} نامه وزیر خارجه ایران مورخ ۱۰ مه ۲۰۱۸ به هماهنگ‌کننده کمیسیون مشترک برجام.

جبرانی خودداری نموده تا طرف‌های باقیمانده برجام قادر باشند به وعده‌های خود عمل کنند. به مدت یک سال تمام، اجرای کامل برجام را ادامه دادیم. من اطمینان دارم که همه شما از ۱۵ گزارش متوالی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که پابندی کامل ایران از تعهدات برجامی را تأیید می‌کند، آگاه هستید.^{۱۵}

متأسفانه، نه تنها پاسخ سه دولت اروپایی به «خویشترداری راهبردی» ما، تناسبی با ادعای بلندپروازانه «استقلال راهبردی» اروپا نداشت، بلکه پاسخ آنها پابندی بیش از حد به «فشار حداکثری» آمریکا بود که همه ایرانیان را هدف قرار داده است.

در ۶ نوامبر ۲۰۱۸، من ذیل بند ۳۶ برجام آخرین اتمام حجت را با هماهنگ‌کننده و طرف‌های باقیمانده برجام به عمل آوردم. طی نامه ای بیان کردم که «ایالات متحده اکنون تمام تحریم‌های مندرج در برجام و ضمیمه دو آن را مجدداً اعمال کرده است و همانطور که در بالا توضیح داده شد، هیچ اقدام جبرانی توسط باقی طرف‌های برجام اجرا نشده است. اکثر آنها به‌طور مؤثر به اقدامات محدودکننده علیه ایران پیوسته‌اند ... یا EU/E۳+۲ که مکرر بر تبعات امنیتی و راهبردی برجام تأکید کرده‌اند - باید با تحقق تعهدات خود در بیانیه‌های ۶ ژوئیه و ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۸^{۱۶} منافع مشروع ایران را به‌نحوی واقعی و عملیاتی بدون تاخیری بیش از این تضمین کنند؛ یا ایران گزینه‌ای نخواهد داشت جز اینکه حدی از توازن را برقرار کند - همان «اقدامات جبرانی که طرف‌ها در شرایطی که سازوکار اختلاف منجر به حل مسئله نشود، در نظر داشتند» ... با توجه به موارد فوق، من رسماً درخواست تشکیل یک جلسه وزیران دیگر ذیل کمیسیون مشترک را اعلام می‌کنم.»^{۱۷}

هیچ جلسه‌ای تشکیل نشد و هیچ یک از طرف‌های اروپایی برجام حتی تا شش ماه بعد، زحمت نگارش یک پاسخ را نیز متحمل نشدند. پس از طی مکرر روند سازوکار حل اختلاف بی‌هیچ ثمری، دولت متبوع اینجانب

---

۱۵ گزارش‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شورای امنیت شامل:

S/۲۰۱۶/۵۷ (۱۹ January ۲۰۱۶), S/۲۰۱۶/۲۵۰ (۱۵ March ۲۰۱۶), S/۲۰۱۶/۵۳۵ (۱۳ June ۲۰۱۶), S/۲۰۱۶/۸۰۸ (۲۲ September ۲۰۱۶), S/۲۰۱۶/۹۸۳ (۲۱ November ۲۰۱۶), S/۲۰۱۷/۲۳۴ (۲۰ March ۲۰۱۷), S/۲۰۱۷/۵۰۲ (۱۴ June ۲۰۱۷), S/۲۰۱۷/۷۷۷ (۱۳ September ۲۰۱۷), S/۲۰۱۷/۹۹۴ (۲۸ November ۲۰۱۷), S/۲۰۱۸/۲۰۵ (۸ March ۲۰۱۸), S/۲۰۱۸/۵۴۰ (۶ June ۲۰۱۸), S/۲۰۱۸/۸۳۵ (۱۲ September ۲۰۱۸), S/۲۰۱۸/۱۰۴۸ (۲۶ November ۲۰۱۸), S/۲۰۱۹/۲۱۲ (۶ March ۲۰۱۹), S/۲۰۱۹/۴۹۶ (۱۴ June ۲۰۱۹).

۱۶ بیانیه اتحادیه اروپا و سه دولت اروپایی طرف برجام و ایران مورخ ۱۵ مه ۲۰۱۸ و نیز بیانیه‌های نشست‌های وزارتی کمیسیون‌های مشترک برجام در تاریخ ۶ ژوئیه ۲۰۱۸ و ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۸.

۱۷ نامه وزیر خارجه ایران مورخ ۶ نوامبر ۲۰۱۸ به هماهنگ‌کننده کمیسیون مشترک که بین وزرای امور خارجه اطراف باقی‌مانده در برجام توزیع شد.

هیچ راهی جز اعمال حقوق خود ذیل بندهای ۲۶ و ۳۶ برجام جهت انجام اقدامات جبرانی و توقف اجرای تعهداتش در تاریخ ۸ مه ۲۰۱۹ پیش روی خود نداشت.

با وجود تمام این مسائل، اقدامات جبرانی ما تا امروز هیچ تاثیری در نظارت و راستی‌آزمایی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای مان نداشته‌است، از اینرو ادعای هرگونه خطر اشاعه‌ای بی پایه می‌باشد. قطعاً برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، تحت «سخت‌گیرانه‌ترین» نظام بازرسی در تاریخ قرار دارد. در واقع، از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۹، بیش از ۹۲ درصد از تمام بازرسی‌های آژانس در مقیاس جهانی در ایران انجام شده‌است.^{۱۸}

حتی گزارش مناقشه برانگیز اخیر مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در ۵ ژوئن سال ۲۰۲۰ بیان می‌دارد که: «آژانس به راستی آزمایشی عدم انحراف مواد هسته‌ای اعلام شده در تاسیسات هسته‌ای و مکان‌های خارج از تاسیسات که به‌طور معمول مورد استفاده قرار می‌گیرند (LOFs) و از سوی ایران در چارچوب موافقت نامه پادمان‌های آن اظهار شده، ادامه می‌دهد».^{۱۹}

آژانس باید در برابر فشار خارجی برای دخالت در دستورکار خود، مقاومت کند. هدف اعلام شده‌ی سوابق اسناد جعلی نزد آژانس، نابودی همیشگی برجام است. از اینرو خاتمه نظارت سخت‌گیرانه آژانس بر فعالیت‌های جاری در ایران با احیاء پرونده‌ای با قدمت ۱۷ سال و بدون هیچ خطر اشاعه‌ای که در سال ۲۰۱۵^{۲۰} به‌طور کامل توسط شورای حکام بررسی و مختومه اعلام شده، به نفع آژانس نیست.

آقای رئیس،

---

^{۱۸} آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، «گزارش اجرایی پادمان ۲۰۱۹»، GOV/۲۰۲۰/۹.

^{۱۹} آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، گزارش مدیرکل، «راستی‌آزمایی و نظارت در جمهوری اسلامی ایران در پرتو قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت ملل متحد (۲۰۱۵)»، ۵ ژوئن ۲۰۲۰.

^{۲۰} «پاراگراف ۹- همچنین خاطرنشان می‌کند که کلیه فعالیت‌های نقشه راه برای شفاف‌سازی موضوعات باقی‌مانده گذشته و حال در رابطه با برنامه هسته‌ای ایران مطابق با برنامه توافق شده انجام شده است و علاوه بر آن خاطرنشان می‌کند که این وضعیت رسیدگی شورای حکام به این موضوع را خاتمه می‌دهد.» GOV/۲۰۱۵/۲۲

مواردی مانند توانایی‌های دفاعی و سیاست‌های منطقه‌ای ایران که با توافق متقابل از حوزه برجام خارج است، به‌نحو مخرب از جانب دولت آمریکا مطرح شده و توسط تعداد انگشت‌شماری از متحدان و عمالش طوطی‌وار تکرار می‌شود.^{۲۱}

در اینجا، باید تأکید کرد که توافقی که در برجام صورت گرفت، با درک کامل اختلاف نظر ما با اعضای غربی گروه ۱ + ۵ در مورد موضوعات خاص بود. فریب نخورید: ما متقابلاً توافق کردیم که به این مسائل رسیدگی نکنیم؛ مهم‌تر از همه به این دلیل که ایالات متحده، آماده - یا احتمالاً حتی قادر به - پاسخگویی نگرانی‌های جدی ما راجع به سطح غیرقابل قبول فروش اسلحه و ساخت آن‌ها در همسایگی ما^{۲۲} و رفتار بدخواهانه و مداخلات مداومش، که منطقه‌مان را به ویرانی کشیده، نبودند.

ایالات متحده موارد متعددی از خشونت نظامی علیه ایران^{۲۳} و همسایگانش مرتکب شده، طی سه دهه گذشته سه مرتبه به همسایگان ما هجوم برده^{۲۴} و منابع منطقه را از طریق فروش تسلیحات بی‌ثبات‌کننده دوشیده است،^{۲۵} حامی سیستماتیک تروریست‌ها^{۲۶} و پشتیبان اصلی جنایات علیه بشریت در یمن^{۲۷} بوده‌است.

^{۲۱} برای نمونه همانطور که در S/۲۰۲۰/۵۱۷ و S/۲۰۲۰/۴۵۱ قابل مشاهده است، روسیه و چین - به‌عنوان دو طرف مهم برجام - به همراه چند عضو دیگر شورا و سازمان ملل رسماً این رویکرد را رد کردند.

۲۲

<https://www.sipri.org/media/press-release/۲۰۱۹/global-arms-trade-usa-increases-dominance-arms-flows-middle-east-surge-says-sipri>

^{۲۳} سرنگونی دولت منتخب دموکراتیک در سال ۱۹۵۳. مداخله مسلحانه در ایران در ۲۴ آوریل ۱۹۸۰. حمله به سکوهای نفتی ایران در اکتبر ۱۹۸۷ و آوریل ۱۹۸۸ که منتج به حکم دیوان بین‌المللی دادگستری که بیان داشت: «اقدامات ایالات متحده آمریکا علیه سکوهای نفتی ایران در ۱۹ اکتبر ۱۹۸۷ (عملیات Nimble Archer) و ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (عملیات Praying Mantis)، با بهانه «اقدامات ضروری برای محافظت از منافع اساسی امنیتی ایالات متحده آمریکا» قابل توجیه نیستند. (دیوان بین‌المللی دادگستری. سکوهای نفتی: جمهوری اسلامی ایران در مقابل ایالات متحده آمریکا). این بزرگترین عملیات دریایی ایالات متحده از زمان جنگ جهانی دوم بود. (Love, Robert, William. History of the U.S. Navy. Harrisburg: Stackpole Books, ۱۹۹۲). ساقط کردن پرواز مسافربری ایران ایر در ۳ ژوئیه ۱۹۸۸ منجر به کشته شدن ۲۹۰ غیرنظامی شد. نقض‌های متعدد حریم هوایی ایران. قتل تروریستی سردار قاسم سلیمانی و مقامات عالی رتبه عراق در ۳ ژانویه سال ۲۰۲۰ و ...

۲۵

<https://www.sipri.org/media/press-release/۲۰۱۹/global-arms-trade-usa-increases-dominance-arms-flows-middle-east-surge-says-sipri>

^{۲۴} «زاغه‌های تسلیحاتی داعش شامل اقلام خریداری شده از دولت ایالات متحده است»
<https://www.nbcnews.com/news/world/isis-weapons-arsenal-included-some-purchased-u-s-government-n۸۲۹۲۰۱>.

عربستان و ایالات متحده منشا تسلیحات داعش

<https://www.aljazeera.com/news/۲۰۱۷/۱۲/isis-weapons-traced-saudi-arabia-۱۷۱۲۱۴۱۶۴۴۳۱۵۸۶.html>

مردم منطقه ما به اندازه کافی حضور بدخواهانه ایالات متحده را تجربه کرده‌اند و خواستار خاتمه آن هستند.^{۲۸} طنز تلخ ماجرا این است که اکثر مردم آمریکا نیز خواهان بازگشت سربازان خود به خانه، همان جایی که به آن تعلق دارند، هستند.

این رژیم به‌طور احمقانه ایران را به مداخله در منطقه خود محکوم می‌کند؛ بله، البته ما خواستار تعامل با تمام همسایگان خود هستیم تا منطقه‌ای قدرتمند که مانع ظهور بلندپروازی‌های هژمونیک، توسط هر قدرت منطقه‌ای یا جهانی باشد، ایجاد شود. یک منطقه قوی مستلزم ثبات سیاسی و سرزمینی برآمده از درون منطقه می‌باشد. منطقه‌ای قوی که نیازمند اعمال خویشتن‌داری راهبردی از طرف همه همسایگان است. به همین منظور، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران ابتکار صلح هرمز، موسوم به امید، را معرفی کرده است و ما بدون مداخله ایالات متحده از ۶۰۰۰ مایل دورتر می‌توانیم این را محقق کنیم.

آقای رئیس؛

دیوان بین‌المللی دادگستری به وضوح در نظر مشورتی خود در سال ۱۹۷۱ در قضیه نامیبیا اشاره کرد و من نقل قول می‌کنم: «یکی از اصول اساسی حاکم بر روابط بین‌الملل که ایجاد شده، این است که طرفی که

---

^{۲۷} «گزارش‌های ملل متحد می‌گویند که ایالات متحده، بریتانیا و فرانسه می‌توانند در جنایات جنگی بالقوه در یمن دخیل بوده باشند.»

https://www.washingtonpost.com/world/un-report-says-us-britain-france-implicit-in-potential-war-crimes-in-yemen/2019/09/03/ad278cf6-ce48-11e9-9031-519885a08a86_story.html

«به نظر می‌رسد آمریکا در جنایت جنگی در یمن همدست است. زمان آن رسیده تا ایالات متحده پاسخگو باشد»

<https://www.theguardian.com/commentisfree/2019/oct/03/yemen-airstrikes-saudi-arabia-mbs-us>

^{۲۸} «دولت ترامپ پیگیری درخواست عراق مبنی بر خروج نظامیان را رد کرد.»

https://www.washingtonpost.com/world/middle-east/iraq-asks-united-states-to-set-up-mechanism-for-troop-withdrawal/2020/11/10/794058ea-32f8-11ea-971b-43bec3ff9860_story.html

بدعهدی می‌کند یا به تعهدات خود عمل نمی‌کند، نمی‌تواند به‌عنوان مستحق به برخورداری از حقوق ناشی از آن روابط شناخته شود».^{۲۹}

پس از اعلام توقف رسمی و صریح مشارکت در برجام توسط ایالات متحده در بالاترین سطح^{۳۰} و نقض هر یک از تعهدات خود ذیل برجام و قطعنامه ۲۲۳۱، آن دولت نمی‌تواند به‌هیچ وجه حقی برای خود ذیل آن قطعنامه قائل شود. همچنین عمالش نیز نمی‌تواند سعی کنند وجهه‌اش را از طریق به اصطلاح راه‌حل‌های میانه حفظ نمایند.

چارچوب زمانی رفع محدودیت‌های تسلیحاتی که در قطعنامه ۲۲۳۱ پیش‌بینی شده، بخش لاینفک از تفاهم سخت به دست آمده است، که طرف‌های برجام را قادر ساخت تا در نهایت درمورد بسته کلی برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ توافق کنند. قطعنامه آشکارا و مصرانه خواستار «اجرای کامل چارچوب زمانبندی‌اش است». هرتلاشی برای تغییر یا تعدیل زمانبندی پذیرفته شده به معنای لطمه تمامیت قطعنامه ۲۲۳۱ است.^{۳۱} شورا نباید اجازه دهد که تنها یک دولت این فرایند را مورد سوء استفاده قرار دهد.

همانطور که در نامه رئیس جمهوری اسلامی ایران به رهبران دولتهای باقیمانده در برجام در ۸ مه ۲۰۱۹ مشخص شده است، هرگونه محدودیت جدید توسط شورای امنیت، بر خلاف تعهدات اساسی است که به ملت ایران داده شده است. در چنین سناریویی، گزینه‌های ایران، همانطور که قبلاً به بقیه طرف‌های برجام اطلاع داده شده، قاطع خواهد بود و ایالات متحده و هر موجودیتی که ممکن است به آن کمک کند - یا به رفتار غیرقانونی امریکا تن دهد- مسئولیت کامل را بر عهده خواهد داشت.

آقای رئیس؛

---

^{۲۹} «پیامدهای حقوقی تداوم حضور آفریقای جنوبی در نامبیا در سال ۱۹۷۰ علیه قطعنامه ۲۷۶ شورای امنیت»، نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری، گزارش‌های ۱۹۷۱، بند ۹۱.

^{۳۰} یادداشت ریاست جمهوری: «توقف مشارکت ایالات متحده در برجام و انجام اقدامات بیشتر برای مقابله با نفوذ مخرب ایران و مسدود کردن تمام مسیرها برای ایران جهت دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای»، کاخ سفید، ۸ مه ۲۰۱۸.

^{۳۱} بند ۱ اجرایی قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت مقرر می‌کند: «(این قطعنامه) برجام را تأیید می‌کند و (شورا) مصرانه درخواست پایبندی کامل آن در زمان‌بندی مقرر در برجام را دارد.»

خروج غیرقانونی و یکجانبه ایالات متحده از برجام و اعمال مجدد تحریم‌هایش،^{۳۲} مسئولیت آن دولت را ذیل قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت ملل متحد، منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل قابل اعمال در بردارد. ایالات متحده همچنین تصمیم دیوان بین‌المللی دادگستری را نادیده گرفته است.^{۳۳}

جامعه بین‌المللی و به‌ویژه این شورا، می‌بایست مدت‌ها پیش دولت آمریکا را در قبال عواقب اقدامات نادرستش - از جمله تلاش‌های بدخواهانه اش برای به راه انداختن تروریسم اقتصادی بر کل ملت ایران، محروم کردن عامدانه آنها از غذا و دارو^{۳۴}، و وارد آوردن آسیب جبران‌ناپذیر به اقتصاد و استانداردهای زندگی آنها، پاسخگو می‌نمود.^{۳۵} ایالات متحده باید تمام خسارات وارده بر مردم ایران را که هیچ دلیلی جز برآورده کردن وعده‌های انتخاباتی داخلی اش و تبختر شخصی نداشته، به طور کامل جبران نماید.

---

^{۳۲} فهرست تحریم‌های اعمال شده توسط ایالات متحده، به شورا در ضمیمه نامه اخیر وزیرخارجه ایران ارائه شده است. (A/۷۴/۸۵۰-S/۲۰۲۰/۳۸۰)

^{۳۳} <https://www.icj-cij.org/files/case-related/۱۷۵/۱۷۵-۲۰۱۸۱۰۰۳-ORD-۰۱-۰۰۰-EN.pdf>

^{۳۴} مصاحبه پمپئو وزیرخارجه آمریکا با هادی نیلی در بی بی سی فارسی، ۷ نوامبر ۲۰۱۸: «هیئت حاکمه (ایران) باید تصمیم بگیرد که آیا می‌خواهند مردم ایران (خوراکی برای) تغذیه داشته باشند.» دسترسی در تارنمای: <https://www.state.gov/interview-with-hadi-nili-of-bbc-persian/>. همچنین مراجعه شود به «پمپئو که گفت ایران باید به آمریکا گوش دهد» اگر می‌خواهد مردمش غذا بخورند.» خبرگزاری نیوزویک، ۹ نوامبر ۲۰۱۸.

^{۳۵} کاخ سفید، اظهارات رئیس جمهور ترامپ و نخست وزیر ژاپن آبه در کنفرانس خبری مشترک: «ما ایران را تحریم می‌کنیم، به گونه‌ای که کسی تا به حال شاهد آن نبوده است. حتی کره شمالی هم شامل آن می‌شود.» دسترسی در تارنمای:

<https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-prime-minister-abe-japan-joint-press-conference-۲/>.

همچنین «بریان هوک گفت: بخاطر فشارهای ما، رهبران ایران باید تصمیم بگیرند که با ما مذاکره کنند یا نابودی اقتصادشان را مدیریت کنند.» مورخ ۲۷ مه ۲۰۲۰، دسترسی در تارنمای:

<https://www.state.gov/briefing-with-special-representative-for-iran-and-senior-advisor-to-the-secretary-brian-hook-and-assistant-secretary-for-international-security-and-nonproliferation-dr-christopher-a-ford-o/>.

همچنین سخنرانی بریان هوک در شورای روابط خارجی مورخ ۱۲ دسامبر ۲۰۱۹: «صادرات نفت ایران بیش از ۲ میلیون بشکه در روز کاهش یافته که موجب کاهش ۸۰ درصدی درآمد های ایران از محل فروش نفت می شود. این به مثابه از دست رفتن بیش از ۳۰ میلیارد در روز است... تحریم‌های ما همچنین سرمایه گذاری در بخش نفت و گاز ایران را محدود می‌کند که اثر مانایی فراتر از دست رفتن موقتی درآمد های ناشی از کاهش صادرات خواهد بود... بنا به گزارش صندوق بین‌المللی پول، امسال اقتصاد ایران حداقل ۹٫۵ درصد کوچک می‌شود. امسال شدیدترین کاهش سی سال اتفاق خواهد

در عین حال که جمهوری اسلامی ایران - با کلام و کردار- تمایل و ترجیح خود به تعامل سازنده با جهان را نشان داده است، ولی برای تأمین امنیت، ثبات یا سعادت خود به دیگران وابسته نیست. ما آموخته‌ایم که فقط خوداتکاء باشیم. به همین دلیل است که بیش از ۴۰ سال از فشارهای آمریکا - چه از طریق طرح اتهامات یا جنگ و چه تحریم یا ترور- از جمله ترور بزدلانه قهرمان ضد تروریسم منطقه ما، سردار قاسم سلیمانی - نتوانسته است «ایرانیان را به زانو درآورد» یا بر دستگاه محاسباتی ملت ما تأثیر بگذارد.

در پایان، بگذارید دوباره از سخنان نخست وزیر مصدق در شورای امنیت در سال ۱۹۵۱ استفاده کنم که گفت «این شورا نخواهد توانست، در توجه به استدلالهای مستحکم ما به قانون، قصور ورزد. باین حال، این شورا یک نهاد حقوقی نیست، بلکه در درجه اول یک نهاد سیاسی است که بالاترین مسئولیت‌های سیاسی را بر عهده دارد. بنابراین بی تردید درک خواهد کرد که ما به فشار چه از جانب دولت‌های خارجی و چه از جانب نهادهای بین‌المللی تن در نمی‌دهیم.»

متشکرم ، آقای رئیس.

افتاد. برخی از تحلیل‌گران حتی انقباض اقتصادی بیشتری را پیش‌بینی کرده‌اند، در حد ۱۲ تا ۱۴ درصد. این امر اقتصاد ایران را در آستانه رکود قرار می‌دهد.» دسترسی در تارنمای:

<https://www.state.gov/special-representative-brian-hooks-economic-speech-at-council-on-foreign-relations/>